

бръ дохождвамы. То има пять времена: *сегашно*, *минало несвършено*, *минало опредѣленно*, *минало неопредѣленно* и *отколъизминало*, които сж същи-тъ отъ изявително-то наклоненіе съ предпоставка-тъ на частици-тъ ако, когото или като и пр.: като си свършыя работа-тъ ще дойда.

3° *Съслагателно-то*, което ни показва вричаніе или съгласіе за нѣкоя работа да бжде или да не бжде: да има едно вино, пійвамъ. Това наклоненіе има три времена: *сегашно*, *минало несвършено*, и *минало опред.* *попийши, пийвай, пийва*.

4° *Повелително-то*, съ което изричати желаніе или повелѣніе да бжде нѣщо: *пиши, крыцавай*, и дрг. То има само *сегашно* време.

103 — Освѣтъ тѣзи, наши-тъ глаголи иматъ юще едно свойство което ни показва че дѣйствието или състояніе-то на глагола-тъ става по едно особено обстоятелство. На примѣръ, между *тръкаляхъ*, *тръкулахъ* и *тръкунахъ*, нахожда ся една разлика въ мыслѣ-тъ: *тръкаляхъ* дава понятіе неопредѣлно за свършваніе-то на дѣйствието; *тръкулахъ*, напротивъ, показва опредѣлително свършваніе-то на дѣло-то; *тръкунахъ* показва само че дѣйствието е было единъ пѣтъ. Различіе-то това въ глаголи-тъ ся именува *видъ*.

104 — Вида имами:

1° *Несвършенній*, който показва че дѣйствието ся нахожда, ся е нахождало или ще ся нахожда въ едно състояніе неопредѣленно за свършваніе-то си: азъ *учихъ*, *учи* и *ще учи*; ти *нарежда*, *нареждаш* и *ще нареждаш*. Примѣри-тъ тѣзи, показватъ че дѣй-